

ΜΟΝΟ ΚΡΗΤΗΡΙΟ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Και εγενόμεθα Κράτος...

ΤΟΥ ΑΙΤΗΣΙΑΙΟΥ ΧΡ. ΚΑΝΕΜΟΠΟΥΛΟΥ
Φοιτητού Ιστορίας του ΕΚΠΑ

Στο τέλος της 3ης δεκαετίας του 19ου αιώνα ένα τμήμα του Έθνους των πιστών στο Ανατολικό Ορθόδοξο Δόγμα αποκτά κρατική οντότητα. Ένα νεοσύστατο Κράτος στο νότιο τμήμα της χερσονήσου του Αίμου γεννιέται. Συγκροτείται και παλεύει, ώστε να υφίσταται εις το δηγκέξ. Η «Μεγάλη Ιδέα» άρχει. Γι' αυτούς πάντες «salus publica suprema lex est» (= υπεράριστος Νόμος είναι η σωτηρία της Πατρίδος).

Την κατ' έρω πέμβη μου υποκαθιστά αίγλης η μελέτη – για πολλοστή φορά – επίλεκτων χωρίων της πλατωνικής Απολογία του Σωκράτους. Και να λοιπόν πάλιν το εδάφιο εκείνο (από μια ανατυπωμένη στα 1967 οξφορδιανή έκδοση): «...α μη οίδα ουδέ οιομαι ειδέναι». Ητοι, ίδον του εξέφρονος είναι η ειλικρινής παραδοχή εκ μέρους του ότι αναγνωρίζει το εύρος των γνώσεων του μεν και έχει συνειδηση του εύρους της αγνοίας του δε. Η ιδεοληψία είναι νόσος δογματική, η θρησκοληψία ουχί αγεθός εταίρος. Η ημιμάθεια τέλος είναι χείρων της αγεθίας...

Στις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα ο Γένος των Ελλήνων αποκτά κρατική οντότητα. Δημιουργείται το Ελληνικό Κράτος, δηλ. η Επικράτεια τμήματος του Έθνους των πιστών στο Ανατολικό Ορθόδοξο Δόγμα. Πολυσημαντος ο ρος (ΕΛλην) ανταποκρίνεται πλήρως στην συγκυριακή περίσταση. Είναι το αδιαμφεβήτητο εθνικό προσώνυμο για τους επαναστασιαστας, τότε πιστούς του Ανατολικού Ορθόδοξου Δόγματος ενάντια στη δεσποτεία των αλλοθρήσκων (Μουσουλμάνων). Δεν είναι, βεβαίως, κριτήριο η γλώσσα, προκειμένου να επανδρώσεις το ασκέριο των εξεγερθέντων, ούτε η «φυλή». Κριτήριο είναι η Ορθόδοξη Χριστιανική Συνειδηση, η οποία οσονούτω, και με τη δημιουργία του Κράτους, συνταυτίζεται και ταυτοσημαίνεται με την Εθνική των πιστών Συνειδηση. Οι έννοιες του ομοφύλου, του ομοεθνούς, του ομογλώσσου, του ομοίθους και του ομοόφρονος σφρηλατούνται επί του άκρονος του ομοθρήσκου.

Με την έναρξη του αγώνα της Παλιγγενεσίας ο Ελληνοφρωνος Χριστιανός Ορθόδοξος θα έχει συμμελεμιστη του τον Αλβανόφρωνο ομοδόξο του ή τον Αρωμουνόφρωνο

(Βλαχόφρωνο) ομοδόξο του ή τον Σλαβόφρωνο ομοδόξο του ή τον Τουρκόφρωνο ομοδόξο του ή τον Αρβόφρωνο ομοδόξο του. Ο Τουρκόφρωνος Μουσουλμάνος θα έχει συμπολεμιστή του τον Αλβανόφρωνο ομοθρήσκο του ή τον Αρωμουνόφρωνο ομοθρήσκο του ή τον Σλαβόφρωνο ομοθρήσκο του ή τον Ελληνοφρωνο ομοθρήσκο του ή τον Αρβόφρωνο ομοθρήσκο του. Στο περίγραμμα της μιας εκείνης προεπαναστατικής οθωμανοκρατίας της χερσονήσου του Αίμου ο Αλβανόφρωνος άχ. Χριστιανός Ορθόδοξος θα νυμφευόταν ομογλώσσου του ή μη κόρη Χριστιανή Ορθόδοξη, ενώ ο Αλβανόφρωνη Μουσουλμάνος θα υπανδρευόταν ομογλώσσος της ή μη νιο Μουσουλμάνο.

Οι Αρωμουνόφρωνοι Μουσουλμάνοι της Πελλάς και οι Ελληνοφρόνοι Μουσουλμάνοι της Ημαθίας και της Κρήτης ουνυρποφύουν τους ομοθρήσκους τους Τουρκόφρονους στην άγουσαν προς την Τουρκία κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών (1922 κ.ε.). Οι Αλβανόφρωνοι Χριστιανοί Ορθόδοξοι της Ανατολικής Θράκης και οι Τουρκόφρωνοι ομοδόξοι τους άχ. της Καμπανδοκίας παίρνουν τον δρόμο για την ομοδόξη των Νεοελλήνων Επικράτεια.

Ήδη κατά την πανύστατη χρονική περίοδο της 1ης δεκαετίας του 20ου αιώνα οι επί του άκρονος του ομοθρήσκου σφρηλατιαθεισες έννοιες του ομοφύλου, του ομοεθνούς, του ομοίθους και του ομοφρονος αποκτούν πάγιο, μόνυμο, διαυγές, πλήρες και απόλυτο περιεχόμενο για τον νέο Ελληνιομό. Ο πιστός στον Οικουμενικό Πόμπε-νάρχη της Πόλης Σλαβόφρονος Μακεδών συνιστά πλέον Ομογενή των εντός της ελληνικής Επικράτειας πολιτών, εν αντιθέσει προς τον προσηλγυτο στη σχιομασιατική βουλγαροφρόνα Εξάρχια που αυτομάτως καθίσταται αλλοεθνής.

Και κοντά 200 έτη τώρα το Κράτος των Νεοελλήνων (εδαφικοπληθυσμιακό μικρό κατ' αρχάς και μεγαλύτερο στη συνέχεια) υφίσταται και αντέχει, ευδαίμονος ή δυσδαίμονος, ευτυχεί ή κινδυνευει εν τούτοις πορευεται και βιοί. Οι πιστοί στο Ανατολικό Ορθόδοξο Δόγμα είναι πλέον ομόθρονες (εξαιρουμένων αυτόχρημα αλλών) και διαρρηθην ομοφύλοι, ομοεθνείς, ομογλώσσου, ομοίθους και ομοφρονες. Στην κοινή συνειδηση πάντων αδιαλείπτως ενοκίπει η περιφάνια για το μεγαλείο και την αλήθεια που εκτρέμπει η ελληνική αρχαιότητα. Η γλώσσα – η γλώσσα

της Εκκλησίας – το πνεύμα, η δημιουργία των παλαιότερων Ελλήνων είναι οι καθοδηγοί στην παιδεία των παιδων του Έθνους. Ελληνισμός και Ορθόδοξια ταυτοσηκαν, συμπορευύτηκαν, εξελίχθησαν. Η Ορθόδοξη Χριστιανική Συνειδηση ταυτοσηκε, συμπορευύτηκε, μεταμοσγούθηκε στην Ελληνική Εθνική Συνειδηση, τη σύγχρονη δηλ. Συνειδηση του Έλληνα πολίτη, του Ευρωπαίου πολίτη, του εραστή της ειρήνης, της εργατικότητας, της δημιουργίας.